האח הטיפש והארנבות

אמריקה לטינית

שלושה בנים היו לאם אחת. שניים חכמים ואחד טיפש. ולמלך של הארץ היתה בת שמשום מה לא ידעה לצחוק. מאוד ציער הדבר את הוריה והמלך הכריז שיתן את ידה של בתו למי שישמח ויצחיק אותה.
החליט הבן החכם הראשון "אנסה להצחיק את הנסיכה". הוא יצא אל עץ התפוח שהיה להם בחצר וקטף שלושה תפוחים. "בוודאי היא תשמח כשתקבל תפוחים יפים כאלה" אמר לעצמו, שם אותם בסל ויצא לארמון.
הוא עבר בחורשה בה חיה מכשפה אחת. ראתה אותו המכשפה הזקנה ושאלה "מה אתה נושא שם בסל?" הבן, שהיה חכם מאוד והבין שהוא מדבר עם מכשפה, חשש לגלות לה את האמת ואמר "יש לי כאן גללי סוסים".
"יפה, גללי סוסים יש לך בסל" אמרה הזקנה. והבן החכם הלך הלאה.
הוא הגיע לארמון, השומרים נתנו לו

לגשת למלך וזה הביא אותו לחדרה של הנסיכה. אמר הבן החכם "ראי הנסיכה איזה מתנה יפה הבאתי לך" ופתח את הסל. ובסל היו באמת גללי סוסים ולא

תפוחים.
כעסה מאוד הנסיכה וכעס גם המלך. מיד ציווה המלך לתת מלקות לבחור וזה חזר הביתה מוכה ובוכה.
אמר אז הבן החכם השני "אני אצליח לשעשע את הנסיכה". גם הוא הלך לעץ התפוח, קטף שלושה תפוחים, שם אותם לסל ויצא לארמון.
כשעבר בחורשה עצרה אותו המכשפה הזקנה ושאלה "מה יש לך כאן בסל, בחור?" והבן השני, שידע כי מדברת אליו מכשפה, לא רצה לגלות לה את האמת, ומאחר שחכם היה, התחכם ואמר "הסל שלי מלא שלשולים."
"יפה, סל מלא שלשולים" אמרה הזקנה וחזרה לבית שלה בחורשה, והבן החכם הלך הלאה. גם הוא הגיע לארמון והוכנס לחדרה של הנסיכה. גם הוא הסביר שהביא לה דבר מה יפה, אבל כשהנסיכה פתחה את הסל ראתה בו הרבה שלשולים, נבהלה מאוד וקראה לאבא המלך. המלך כעס נורא, ציווה להרביץ לבחור מכות טריות ושלח אותו הביתה מוכה ובוכה.
ואז החליט הבן השלישי, הטיפש, ללכת ולהצחיק את הנסיכה. גם הוא הלך אל עץ

התפוח, אבל לא מצא תפוחים על העץ, כי האחים שלו קטפו כבר הכל. התעצב מאוד הבן הטיפש ולא ידע מה לעשות.
פתאום הרגיש בצל כלשהו שעובר מעליו. הוא הרים את ראשו וראה עורב שעף

מעל העץ. וכשהביט היטב ראה שבצמרת העץ, על הענף הגבוה ביותר, תלוי עוד תפוח אחד, גדול ואדום.
בלי לחשוב הרבה עלה הבחור על העץ, טיפס גבוה עד הענף שבצמרת ורצה לקטוף את התפוח. אלא שהתפוח נע ברוח והתחמק מידו. הוא ניסה לתפוס אותו שנית, ושוב התפוח התחמק. רק אחרי כמה נסיונות הצליח הבן הטיפש לקטוף את התפוח ולנתק אותו מהענף, אבל גם אז התפוח התחמק , נפל על הדשא מתגלגל ומקפץ.
מהר ירד הבחור מהעץ ורץ אחרי התפוח ובסוף תפס אותו, הכניס לסל ומיד יצא בדרך לארמון המלך. כשעבר בחורשה פגשה אותו אישה זקנה ששאלה "מה יש לך כאן בסל?"
הבן, שהרי טיפש היה, לא הבין כי זו מכשפה, אבל גם אילו הבין לא היה חכם מספיק כדי לחשוש ולספר לה את האמת. לכן אמר "יש לי תפוח קפצן בסל."
"אכן יש לך תפוח קפצן בסל" אמרה הזקנה, והבחור הלך הלאה.
כשהגיע לארמון הכניסו אותו לחדרה של הנסיכה. אלא שהבחור מעד על הרצפה החלקה, הסל נפל מידיו, התפוח יצא מהסל והתחיל לקפץ על הרצפה. ראתה הנסיכה תפוח גדול ואדום מתגלגל ומקפץ על רצפת חדרה ופרצה בצחוק גדול.

בכל הארמון נשמע הצחוק של הנסיכה והמלך והמלכה מיד באו לחדרה בריצה.
המלך אמנם הבטיח שיתן את ידה של הנסיכה למי שיצחיק אותה, אבל לא רצה

שזה יהיה דווקא הבחור הטיפש הזה. לכן חיפש תחבולה כדי למנוע זאת ואמר "הצחקת את בתי ומגיע לך שהיא תהיה לאישתך. אבל קודם אני רוצה לבדוק האם אתה בחור אמין. יש לי כאן בשפניה מאה ארנבות, כן, מאה בדיוק, ספור! תצא אתן למרעה לשלושה ימים ושמור על כולן היטב. אם תחזור עם מאה ארנבות, בתי היא שלך. אבל אם רק ארנבת אחת תחסר אחרי שלושה ימים, תשלם בראשך!"
הבן הטיפש אמנם טיפש היה אבל חכם דיו כדי לדעת שלא יוכל לשמור על מאה ארנבות במרעה. הוא הוריד את ראשו והתחיל לחזור הביתה. אבל כשעבר בחורשה פגשה אותו המכשפה הזקנה ושאלה "למה אתה עצוב כל כך, בחור".
"המלך רוצה שאוציא למרעה מאה ארנבות ואשמור שלושה ימים על כולן. רק אז יסכים לחתן אותי עם בתו הנסיכה. איך אוכל לעשות זאת?"
"הנה לך חלילית קטנה" אמרה הזקנה "אם רק תנשוף בה, לצליליה כל הארנבות תבואנה בדילוגים אליך. אבל זכור, אם מישהו ירצה לקנות אצלך ארנבת, אמור לו שאתה מוכר ארנבות רק תמורת נשיקה."
הודה הבן הטיפש לזקנה וחזר לארמון. למחרת יצא עם מאה ארנבות למרעה, והיה כפי שאמרה המכשפה הזקנה. כשרק ניגן ניגון קטן בחלילית, הארנבות רצו כולן אליו.
אבל המלך החליט להתחכם. ביום ראשון שלח את בתו למרעה ואמר לה לקנות ארנבת אצל הרועה. הנסיכה התחפשה לבחורה פשוטה, באה למרעה ובקשה לקנות ארנבת.
"רק תמורת נשיקה תוכלי לקבל ארנבת"

ענה לה רועה הארנבות. בלית ברירה נתנה לו הנסיכה נשיקה בפה, הוא נשק לה גם כן ונתן לה ארנבת. אבל כשרק התרחקה קצת, הבחור התחיל לנגן בחלילית שלו, הארנבת קפצה מידיה וחזרה אליו.
הנסיכה חזרה לארמון בידיים ריקות, אלא שהתביישה לומר להורים שהתנשקה עם הרועה וכששאלו אותה על הארנבת אמרה "הוא לא רצה למכור לי."
למחרת התחפשה המלכה בעצמה לאשת כפר פשוטה והלכה למרעה. גם לה אמר רועה הארנבות "תוכלי לקבל ארנבת אם תתני לי נשיקה." נישקה לו המלכה בלחי והוא נשק לה ונתן לה ארנבת, אבל הארנבת ברחה לה מיד כשהרועה התחיל לחלל על חלילית קסם שלו.
ושוב כשהמלך שאל את אשתו למה לא באה עם ארנבת ענתה "הוא לא רצה למכור לי אחת" כי לא רצתה לספר לבעלה על נשיקת הרועה.
למחרת התחפש המלך בעצמו לפועל פשוט והלך לקנות ארנבת אצל הרועה. הוא נאלץ לנשק לרועה במצח כדי לקבל ארנבת אחת, וגם זו ברחה לו כשהרועה ניגן.

עברו שלושה ימים והבחור הטיפש חזר לארמון עם הארנבות. המלך ספר את הארנבות אחת לאחת והיו עדיין מאה.
"אין ברירה" אמר המלך "צריך לחתן אותו עם הנסיכה. ממילא הוא התנשק כבר עם כל המשפחה."